

اجرای طرح تدوین معیارهای حفاظت از آثار معماری در کاوش‌های باستان‌شناسی

تدوین معیارهای حفاظت از آثار معماری در کاوش‌های باستان‌شناسی با استفاده از پوشش‌های حفاظتی در پژوهشکده ابنیه و بافت‌های تاریخی انجام شد.

به گزارش سایت خبری پرسون، علیرضا شاه محمدپور عضو هیأت‌علمی پژوهشگاه و مجری طرح گفت: در طی بسیاری از حفاری‌های باستان‌شناسی آثار معماری هویدا می‌شوند که نیاز به حفاظت و مرمت دارند و یکی از روش‌های نگهداری از این آثار ساخت پوشش حفاظتی بر فراز آن‌هاست که انتخاب چنین روشی برای جلوگیری از فرسایش و تخریب آثار به مؤلفه‌های مختلفی بستگی دارد.

وی افزود: سیاست‌گذاری، تصمیم‌گیری، برآورد و تأمین هزینه‌ها، طراحی و اجرای سازه‌های الحاقی بر روی آثار تاریخی توسط گروه‌های تخصصی انجام می‌شود و ویژگی آثار مکشوفه از نظر کیفیت، سلامت، جزئیات، تزئینات، موقعیت قرارگیری، دوره تاریخی و مصالح در انتخاب ساخت پوشش حفاظتی مؤثر است.

شاه محمدپور با اشاره به اینکه طراحی سازه جدید تحت تأثیر وسعت محوطه یا بنا، شرایط اقلیمی، موقعیت قرارگیری، فرهنگ معماری و کاربری پس از اجرا بستگی دارد، تصریح کرد: اتمام یا تداوم فصول کاوش نیز در انتخاب نوع پوشش می‌تواند تأثیرگذار باشد و موضوع بسیار مهم در ساخت پوشش حفاظتی امکانات پشتیبانی آن است.

عضو هیأت‌علمی پژوهشگاه میراث‌فرهنگی و گردشگری افزود: میزان کارایی سازه از نظر محفوظ ماندن آثار و همین‌طور کیفیت آن به عنوان یک عنصر ساختمانی جدید، باید در دوره‌های زمانی مشخص پایش شود.

وی خاطرنشان کرد: در این پژوهش ضمن مروری بر طرح‌های اجرا شده در نقاط مختلف جهان، به نمونه‌هایی در داخل کشور اشاره شده است.

مجری طرح گفت: برآیند مطالعات انجام شده به همراه تجزیه و تحلیل آنها نهایتاً به تدوین معیارهایی برای حفاظت از آثار معماری که در حین کاوش‌های باستان‌شناسی کشف می‌شوند منتج شد.

منبع: مهر